

3899 ²/₂ 20: 1. Beh: af F. t. L. om Ændr. i L. om Oprett. af tvende Husmandskreditforeninger. 3900

skal da paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, saaledes som det foreligger, men dog med den Ændring, som jeg nævnte, at Udlaansgrænsen, som er sat til Halvdelen af Vurderingssummen, ændres til ³/₅, saaledes som den hidtil har været.

Med Hensyn til Kurserne vil jeg dog endnu sige, at den foregaaende Talers Syn herpaa neppe er rigtigt. Det er sandt, at der tidligere har været en større Kursforskel, end der er nu, men det er ikke, fordi vi har forhøjet Udlaansgrænsen eller forhøjet Obligationsrenten — tidligere havde vi kun ³/₂ pCts Obligationer —, men det er, fordi Husmandskreditforeningens Kasseobligationer i højere Grad end andre Kreditforeningsobligationer tidligere har været salgbare i Udlandet, og navnlig har det engelske Pengemarked købt store Partier af jydsk Husmandskreditforeningsobligationer — vistnok ogsaa af Østifternes —, fordi de har indeholdt en Statsgaranti; det er det, der i særlig Grad har bevirket, at disse Kreditforeningsobligationer har staaet i noget højere Kurs end de øvrige Kreditforeningers. At dette Forhold er udvisket, kommer af, at de nu kun sælges indenfor Landets Grænser, og de, der vil anbringe fast Kapital i solide Papirer, anser alle Kreditforeninger for at være lige gode og solide, idet de gaar ud fra, at den Statsgaranti, som nogle af dem har, aldrig vil blive effektiv. Derfor sælges vore Obligationer ikke længere til en synderlig højere Kurs end de andre Kreditforeningers.

P. Pedersen: Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Forslaget indeholder jo to Bestemmelser. Ved Lov af 1915 bemyndigedes Indenrigsministeren til at udvide Statens Rentegaranti til at gælde ⁴/₂ pCts Obligationer for Laan stiftede senest 11. December 1920, og der er jo sikkert fra alle Sider Enighed om, at Pengemarkedet for Øjeblikket ligger saaledes, at det er en bydende Nødvendighed, at denne Bestemmelse udvides til at gælde for et længere Tidsrum, og i Lovforslaget foreslaas det da at udvide den til at gælde til 1925. Den anden Bestemmelse, som

Lovforslaget indeholder, er et Forslag om at hæve Grænsen for Vurderingssummen. I 1925 vedtog vi at hæve Grænsen for Vurderingssummen til 12 000 Kr., i 1918 hævedes den yderligere til 14 000 Kr. Den ærede sidste Taler (Johannes Pedersen) fremhævede, at der var en betænkelig Synken i Laansøgernes Antal, og det er jo ogsaa forstaaeligt, idet Grænsen for Vurderingssummen nu er aldeles ufyldstgørende. I Lovforslaget foreslaas det da at hæve Grænsen til 20 000 Kr. Fra anden Side er fremhævet det betænkelige i at sætte Grænsen saa højt, idet man kommer bort fra det, som er Husmandsbrugs oprindelige Karakter. Jeg tror dog, at saaledes som baade Jordpriserne og Bygningspriserne ligger for Øjeblikket, vil det være forsvarligt at hæve Grænsen for Vurderingssummen til 20 000 Kr. Men da det fra anden Side er bebudet, at der ved Forhandlingens Slutning vil blive stillet Forslag om Udvalgs Nedsættelse, kan jeg indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Ulrich: Det er sjette Gang, Rigsdagen staar overfor at skulle ændre det Lovforslag, som vedtoges i 1880 om disse Kreditforeninger. De Ændringer, som Lovforslaget har været underkastet i 1882, 1904, 1908, 1915 og 1918, er stadig gaaet ud paa at forhøje Grænsen for Vurderingssummen, idet denne er forhøjet første Gang til 6 000 Kr., anden Gang til 8 000 Kr., tredje Gang til 10 000 Kr.; og da man i 1915 igen skulde ændre Vurderingssummen, skilte man de Ejendomme med Jord under 1 ha ud fra de større, lod Vurderingssummen for de mindre blive staaende ved 10 000 Kr. og forhøjede Vurderingssummen for Ejendomme med mere Jord end 1 ha til 12 000 Kr. I 1918 blev man staaende ved en Grænse af 10 000 Kr. for Ejendomme under 1 ha, men forandrede Grænsen for Vurderingssummen for de større Ejendomme til 14 000 Kr. Nu kommer man og kræver en Forhøjelse af Grænsen til 20 000 Kr. Her vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at i 1918 skete der ogsaa det, at man forhøjede Grænsen for den Laanesum, Kreditforeningen var berettiget til at give. Medens Laanesummen tidligere